

(א) [לעיל ה: ע"ש בכורות ט: ע"ש]; (ב) [למקנ כג: א] ע"י ירושלמי יומא פ"י ה"ד, (ד) [שנועות מח: ט] ליעיל כד, ושי"ג, (ו) ע"י כתובות כה., (ז) הוריות ג:, (ח) לקמן פב:, (ט) ע"י יחזקאל ח ג, (י) ד"ה ומקני:

הנהגות הב"ח

(א) נבי' אלה אימא חתך ואח"כ קיבל כשרה קיבל ואח"כ מתן פסולה והא אמר וכו' און הפר ואח"כ:

גליון הש"ס

[נבי' קיבל אח"כ חתך פסולה. ע"י מפילה דף ח ע"ב מוס' ד"ה אמר רבי מניאל: נבי' קדשים נקטי' וכו' וקיבל דמן בבלי' שרת בפניה. ע"י לקמן דף מז ע"ב בתד"ה אחיה מקומן וכו']:

שינויי נוסחאות

[א] כשי"מ לג' מוקף, וע"י בי"ח: [ב] א"ר זירא, נביא' הלבוש לנף כה ע"כ ל' דהוס' בכבדות נקטי' דהניא, וע"י אמרי לרופא: [ג] י"א און הפר (שי"ח, בית לדין), וכו"ה בתוס' יומא ג ע"א ד"ה ואת (הגרי"ב): [ד] ג"י כשי"מ אמר רבי קיבל, וע"י רשי"י: [ה] י"ל סוסל (שי"ח): [ו] פסולין (בי"ג), וע"י להן [כשי"ח]: [ז] אמר ליה רבא (בי"ג): [ח] כולן כשרות כליל (שמי"ח): [ט] בבואם וגו' הגרי"א מוקף פסוק וז וגורס ממתינו רבא וגו' אל המקום אשר יבחר ה' ושרת: [י] חתך ואח"כ שחט כשרה בעלת רבי' כליל (שי"ח), ועי"נן וק"י גרסי' לתרויה, וע"י אמרי לרופא שמקיים גרימתי: [יא] הוא דום נפסל ביוצא בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים וג"מ שחייב עלוי כרת על אכילתו דאי לאו דם הוא ובשר נמי לא אכל אהיבא חיל כו' (שי"ח), וע"י ז"ק לפי הניכסה שלפניו כרשי"י ליק' קושית וג"מ שחייב עלוי כרת [ב] והרמב"ם (כתתיב' וזוה"י) ין דוקא דמאי מוניא זוהיה בצפון ודרום והא לאו יוצא הוא אלא וכו' (שי"ח): [ד] כפנים בעצרה (שי"ח): [ה] מלעמוד כו', הגרי"א לג' להן קרא, וניקטמו ושרת בשם ה' וגו' העומדים שם לפני ה': [ו] עזרה נמי דכתיב לעמוד כו' (שי"ח): [ז] כשי"מ נוסף אצל לגבי הכנסות [י"א] הכשרן צפון לא בעינן כולה שרתי הוא עומד בעורה (שי"ח וכתתיב'): [ח] כשי"מ נוסף וליעיל דקאמר חתך ואח"כ שחט כשרה היינו דדיעבד: [א] אצלה כולומר שיהא אצלה בתקיע' כליל (שי"ח): [ב] כהן נמסור ל' דיכוסים מתמת טעות הדומות: אין דרך שירות כהן, וקבלה שירות היא: תלה הכהנה וקבלה הים מהו: אמר ליה פסולה, מדקאמתת לי בתלה ושחט (כתתיב' ושי"ח): [בא] וישחט אחרו (בי"ח): [בב] דלא (שי"ח): [בג] י"ל מיהא (שי"ח): [כד] כפנים אם כן כו' ד"ה (שי"ח): [כה] י"ל שיהא (שמי"ב ובי"ח): [ו] דיבור זה לכאורה קודם ד"ה שחט, אצל ע"י אמרי לרופא וממת דליאל: [ז] י"ל קדשים קלים (שי"ח): [ח] י"א מחייב בפיגול ונתור (בטומא משום דלא מפסל ביוצא ונתורה קשה לרב (גליון):

ה"ג שחט [ואחר כך חסך פסולה בעלת מוס קמקריז אלא אימא חסך ואחר כך קיבל. שחטכו ציין שחיטה לקבלה כשרה: והא"ר זירא הוורס כו'. אלמא המוס פוסל בקבלה: ומשני אמר רב הסדא אמר אבימי חוסך באבר עד שמועי לעלם. דלאו מוס הוא והדם מעוכב ע"י חמיכה מלעלות וליכנס לפנים:

קבל ואחר כך חסך פסולה, מילמיה דרבי אלעזר הדר ונקיט כמו אמר מר: **ש"מ דם המובלע באברים דם הוא יא**, וכרת נמי לחייב דאי לאו הו דם אהיבא חייל פסול יוצא אמיה בעלמא: **דלמא משום שמוניות**, דחויא לאכילה וחסידי כבשר לאיפסולי ציואל כדכתיב (שמות כג) ובשר בשרה טריפה ומיבלע בדם הרגל ונפקא דרך בית שחיטה ופסלה לה לדם בצמורק: **ש"מ בשר קדשים קלים שואל**, מן העזרה לפני זריקה פסול ושע"פ שסופו ללאת אחר זריקה ולהיות נאכל בכל העיר השחא מיהא לא מטא ומיניה ותיהוי הך דרב אמרי אמר ר' אלעזר דלא כדרבי יוחנן דמכשר ליה לקמן צפ"י כל המדיר (דף פט:): **דלמא**, כי אמרה רבי [אמי אמר ר' אלעזר]: **קדשי קדשים**, אמר דמיפסל לפני זריקה ציואל לדברי הכל שאין סופו ללאת: **וקיבול דמן כגלי שרם בלפון**, לקמן ילפינן לה באחזה מקומן (דף מט:). **דסמך קבלה לשחיטה: עמד**, בחלק דרומי של עזרה סמוך לאחמעה: **הושיט ידו ללפון ושחט שחיטתו כשרה**, לקמן [מת:]: **ילפינן לה אותו בצפון ואין השוחט בצפון אצל המקבל כרץ להיות בצפון הלכך קיבל קבלתו פסולה: הכנים ראשו ורובו**, בצפון וקיבל כאילו נכנס כולו כדק"ל [ז] **ככל התורה רובו כולו: פרנסה**, לאחר שחיטה ויאלה לדרוס וחזרה כשרה דאין פסול יוצא אלא מתוך המחליות, והאי וחזרה לאו דוקא [ז] אלא אידי דבעי למיתני סיפא גבי פנים וחזן וחזרה לאשמועינן רבותא דשע"פ דזורה פסולה תנא רישא נמי וחזרה: **שחיטתו כפנים יד**, דכתיב בשלמים (ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד דהיינו תוך העזרה: **וקיבול דמן כגלי שרם כפנים**, קבלה כפנים נפקא לן מלעמוד [ח] לפני ה' לשרתו (דברים י) אלמא כל שירות לפני ה' הוא: **עמד בחזן והושיט ידו כפנים ושחט שחיטתו כשרה**, לקמן בפרק כל הפסולין (דף לב:): **ילפי' לה צן הבקר לפני ה' ולא השוחט לפני ה': קבל קבלתו פסולה**, כדפרישית: **הכנים ראשו ורובו כלינו לא נכנס**, כדילפינן לקמן בשמעתינן צבואם אל

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים כו.

שחט ואח"כ חתך פסולה, דדס פסול אינו צטל צרוב כדמוכה פרק התערובת (לקמן דף עט:): **דגוינן גזירה במקדש**: **חתך** [ז] ואח"כ שחט בשרה, ובסמוך דקאמר והציאום כמיז שמהא כולה לפניס היינו לכתחלה ע"כ: **שמוע מינה דם המובלע באברים דם הוא**, פ"י צונקונ' ונפקא מיניה שחייצין כרת על אכילתו ואי אפשר לומר כן דהא קי"ל בכריתות (דף כא:): **דדס האצרים בלאו ואין לפרש דמייירי הכל להחייבי עליו משום דס קודם שנפרש מן האבר דפשיטא דשני באכילה כדפירשנו צמולין (דף קי. ד) ^ו מכמה לחיות ונראה לפרש דאיירי הכל ליפסל ציואל ואפי' למ"ד אין יוצא צבשר בקדשים קלים היינו משום דסופה ללאת אי נמי לענין דאין מועלין צו ואין חייצין עליו משום פיגול או לענין דס חטאת שניתנו על הנגד: **דילמא בארליה ויותרת הכבד**, וא"ת מ"מ מיפשוט דאימורי קדשים קלים שיאלו לפני זריקה פסולין ולקמן בפרק כל המדיר (דף פט:): **רואה לומר דכשרין וי"ל דמכאן אין ראייה דלגמא כר' אליעזר ס"ל דפסול ציואל התם (תוספות) דא"ר אליעזר דאימורי קדשים [ז] שיאלו לפני זריקה פסולים ציואל ואין חייצין עליהן משום פיגול וכו' אצל רבי עקיבא מחייב [ח] וקשה לרב פפא דאמר התם דעיייליניהו לגואי צשעת זריקה לא פליגי פירוש דאינס פסולין הלא הכא קאמר פסולה וליכא לפרושי הכא דחזרה לאחר זריקה דדומיא דלעיל צשכרה הוי דמייירי חזרה קודם קבלה וי"ל דה"פ עיייליניהו לגואי לא פליגי פירוש דודאי חייצין עליהס משום פיגול דזריקה מועלת לחייב משום פיגול על יוצא כי האי דלפני זריקה והיה לפניס צשעת זריקה אצל מכל מקוס נפסל ציואל לכולי עלמא כדאיאת צשמעתינן כי פליגי צעיייליניהו צמר זריקה אי חייצין משום פיגול דהא עיייליניהו או לאו:****

ירך אמר אביי בקדשי קדשים כולן פסולות [ז] **בר מנתלה קלים כולן כשרות בר מן נתלה וקיבל אמר [ז] רבא מאי שנא תלה וקיבל בקדשים קלים דכשרה דאזיר פנים כפנים דמי בקדשי קדשים נמי אזיר צפון בצפון דמי אלא אמר רבא בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים כשרות [ח] יבר מן תלה ושחט בקדשי קדשים גנתלה וקיבל בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא הוא בפנים וציציתו בחזן מהו אמר ליה לאו אמרת [ז] והביאום לה' עד שתבא כולה לפניס ^ו **הכא נמי ב** בבואם [ז] אל אהל מועד עד שיבא כולו לאהל מועד: **מתני'** ^ו נתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה ואת הניתנין בפנים בחזן ואת הניתנין בחזן בפנים פסול ואין בו כרת:**

אהל מועד עד שיבא כולו וגבי עזרה [ח] דכתיב יעמוד לפני ה' צעי נמי כולו לכיון דגלי צחלא גלי כולהו והכי אמר בשמעתינן [ז]: פרנסה לאחר שחיטה ויאלה לחזן וחזרה פסולה דאיפסלא ציואל כדגמרי' פסול יוצא צפסחים צכ"ד לולין (דף פג), מהן לא הוצא את דמה אל הקודש פנימיה (ויקרא י) ומבשר ^ו בשרה טריפה (שמות כג): **דילמא**, הא דקתני פסולה באליה ויותרת כו' דאימורינן מיניה ואימורי קדשים קלים קדשי קדשים הן: **היא כפנים כו' מהו**, לשוחטה לכתחילה [ח]: **תלה**, הבהמה צאזיר העזרה: **על ירך**, משמע אללו [ז]: **נתלה**, השוחט צאזיר העזרה מהו: **אמר ליה פסולה**, מיניה קגמר לה דשמע דקא"ל תלה ושחט פסול וסבר ה"ה לנתלה: **אמר ליה כשרה**, כדאמר ליה לנתלה ושחט: [ז] **א"ל פסולה**, מיניה גמר כדאמר ליה בתלה ושחט וצנתלה וקבל וסבר ה"ה לתלה וקיצלן: **קדשי קדשים**, דכתיב צהו על ירך: **דוון פסולין צר מן נתלה ושחט**, דבשוחט לא כתיב ירך אלא בנשחט כדכתיב אותו [ח] על ירך אצל תלה וקבל פסולה דאזיר צפון לאו כצפון דמי ובעינן קבלה בצפון כדגמרי' באחזה מקומן (לקמן מט:). ואף על גב דלא כתיב ירך בקבלה צפון מיהא כתיב צה: **קדשים קלים**, לא [ח] כתיב צהו על ירך ולא כתיב צהו לפון כולן כשרים צר מנתלה וקבל דאין דרך שירות צכך: **דאזיר פנים כפנים דמי**, דהא על כרחי פנים מיהו [ח] כתיב צהו ומודיית דאזיר פנים כפנים [ח]: **אס כן קדשי קדשים**, אמאי פלגת אלדבזה דשמואל בתלה וקבל לימא נמי אפון כצפון דמי: **אלא אמר רבא**, כולה כאצה דשמואל קאמר לה אלא דבצהו דשמואל לא איירי בקדשים קלים: **צר מן תלה ושחט בקדשי קדשים**, דבעינן על ירך אצל בקדשים קלים דלא כתיב על ירך כשרה תלה וקבל כשר צכולן דדרך שירות צכך ואזיר צפון כצפון דמי ובקבלה לא כתיב על ירך: **ונתלה וקבל צין קדשים כו'**, נמי פסול דקבלה שירות היא ואין דרך שירות צכך אצל נתלה ושחט כשרה דשחיטה לאו שירות היא ועל ירך נמי לאו בשוחט כתיב אלא בצהמה: **ליציאו**, ליציית ראשו דהיינו שערו ^ו: **בתני'** ^ו נתנו, למתן דמו: **על גבי הכבש**, שאינו מקוס מתן דמיס או צמוצה שלא כנגד היסוד וילפינן לקמן [דף נא], דעולה טעונה מתן דמיס כנגד היסוד שהיא [ח] יסוד המוצח למטה ומתן דמה למועטי קרן מורחית דרומית דלא הוה לה יסוד כדאמרנין באחזה מקומן (לקמן דף קג:): **למטה**, ממוט הסיקרא: **ואין צו כרה**, אין באכילתו כרת, ובגמרא [ח] לקמן כח, מפרש למאי אילטרין למתנייה:

גמ'

עין משפט
נר מצוה

פס א ב מ"י פרק א מהלכות פסח"מ הלכה טו:
צ ג מ"י שם הלכה ו':
צא ד מ"י שם הלכה ח:
צב ה מ"י שם הלכה ט:
צג ו מ"י שם הלכה י':
צד ז ח מ"י שם הלכה יא:
צה ט מ"י שם הלכה יב:
צו י מ"י שם הלכה יג:
צז כ מ"י פ"א מהל' פסח"מ הלכה יד:
צח ל מ"י שם הלכה יו וע"ש צכ"מ:
צט מנ מ"י שם הלכה יז וע"ש צכ"מ:
ק ס מ"י שם הלכה יט:
קא ע מ"י שם הלכה יכ:
קב פ מ"י פ"ב שם הלכה יי:

תורה אור השלם

- ↑ למען אשר יביאו בני ישראל את זבוחיהם אשר הם זבוחים על פני השרה וזבוחים ליהודה אל פתח אהל מועד אל הבית וזבחי שלמים ליהודה אולם: ויקרא י, ה
- ↑ והיו על אהרן ועל בניו בבגאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקודש ולא ישאו עון זמתו וקרת עלום על גלגליו אהרן. שמות כה, מג

מוסף רש"י

הצורם כו', רמזה לעיל כה ע"כ:]:

שיטה מקובצת

חורך באב"י קד שמניין לקצב, והשמה לא היו בעל מוס דאין נעשה בעל מוס [מדן שמניע נלמס, וא"ת ל"כ אמאי הדר ביה מהא דקאמר מתן ואח"כ שחט, וי"ל דמ"מ מוס עובד הו קודם שניע נמי לעלם ולא מני מקריב ליה עד שיעבור המוס, אצל בקבלה לא הו פסול מוס עובד וקרינא עבי שפיר (מוס) [מזס הפ"ח שיהי (צו) כבר, קד פ"י מורי הרי"ס: רש"י ר"ה ומשני וכו' והיה מקובב ע"י חתיכה זו בלעלות וליכנס לפנים, י"ג, והשמה אפילו מתן ואח"כ שחט כשרה, והאי דלא אמר אלא לפי שלא (אמרי) [וחכרי אמורא] כמיוון רמאן (גליון):